

- 5. Fastensonntag (B) الأحد الخامس من الصيام

18. März

Evangelium Joh 12, 20-33

+ Aus dem heiligen Evangelium nach Johannes.

In jener Zeit

20 Unter den Pilgern, die beim Fest Gott anbeten wollten, gab es auch einige Griechen.

21 Diese traten an Philippus heran, der aus Betsaida in Galiläa stammte, und baten ihn: Herr, wir möchten Jesus sehen.

22 Philippus ging und sagte es Andreas; Andreas und Philippus gingen und sagten es Jesus.

23 Jesus aber antwortete ihnen: Die Stunde ist gekommen, dass der Menschensohn verherrlicht wird.

24 Amen, amen, ich sage euch: Wenn das Weizenkorn nicht in die Erde fällt und stirbt, bleibt es allein; wenn es aber stirbt, bringt es reiche Frucht.

25 Wer sein Leben liebt, verliert es; wer aber sein Leben in dieser Welt gering achtet, wird es bewahren bis ins ewige Leben.

26 Wenn einer mir dienen will, folge er mir nach; und wo ich bin, dort wird auch mein Diener sein. Wenn einer mir dient, wird der Vater ihn ehren.

27 Jetzt ist meine Seele erschüttert. Was soll ich sagen: Vater, rette mich aus dieser Stunde? Aber deshalb bin ich in diese Stunde gekommen.

28 Vater, verherrliche deinen Namen! Da kam eine Stimme vom Himmel: Ich habe ihn schon verherrlicht und werde ihn wieder verherrlichen.

29 Die Menge, die dabeistand und das hörte, sagte: Es hat gedonnert. Andere sagten: Ein Engel hat zu ihm geredet.

30 Jesus antwortete und sagte: Nicht mir galt diese Stimme, sondern euch.

31 Jetzt wird Gericht gehalten über diese Welt; jetzt wird der Herrscher dieser Welt hinausgeworfen werden.

32 Und ich, wenn ich über die Erde erhöht bin, werde alle zu mir ziehen.

- 5. Fastensonntag (B) الاحد الخامس من الصيام

18. März

33 Das sagte er, um anzudeuten, auf welche Weise er sterben werde.

انجيل القديس يوحنا 12، 20-33

يو-12-20: وكانَ هناكَ نَفْرٌ مِنَ اليُونَانِيِّينَ، مِمَّنْ صَعِدُوا لِيُقِيمُوا شَعَائِرَ العِبَادَةِ فِي العِيدِ.

يو-12-21: فَأَقْبَلُوا عَلَى فِيلِيْبُسَ، الَّذِي مِنْ بَيْتِ صَيْدَا فِي الجَلِيلِ، وَسَأَلُوهُ، قَائِلِينَ: "يَا سَيِّدَ، نَرَعْبُ فِي أَنْ نَرَى يَسُوعَ".

يو-12-22: فَجَاءَ فِيلِيْبُسُ وَقَالَ لِأَنْدَرَاوُسَ، وَأَنْدَرَاوُسُ وَفِيلِيْبُسُ أَقْبَلَا وَقَالَا لِيَسُوعَ.

يو-12-23: فَأَجَابَهُمَا يَسُوعُ، قَائِلًا: "لَقَدْ حَانَتِ السَّاعَةُ الَّتِي يُجَدُّ فِيهَا ابْنُ البَشَرِ!

يو-12-24: أَلْحَقَّ الحَقُّ أَقُولُ لَكُمْ: إِنَّ حَبَّةَ الحِنْطَةِ الَّتِي تَقَعُ فِي الأَرْضِ، إِنْ لَمْ تَمُتْ فَإِنَّهَا تَبْقَى وَحْدَهَا؛ وَأَمَّا إِنْ مَاتَتْ فَإِنَّهَا تَأْتِي بِثَمَرٍ كَثِيرٍ.

يو-12-25: مَنْ أَحَبَّ نَفْسَهُ فَإِنَّهُ يُهْلِكُهَا، وَمَنْ أَبْغَضَ نَفْسَهُ فِي هَذَا العَالَمِ، فَإِنَّهُ يَحْفَظُهَا لِلْحَيَاةِ الأَبَدِيَّةِ.

يو-12-26: إِنْ شَاءَ أَحَدٌ أَنْ يَخْدُمَنِي، فَلْيَتَّبِعْنِي؛ وَحَيْثُ أَكُونُ أَنَا، هُنَاكَ أَيْضًا يَكُونُ خَادِمِي؛ إِنْ كَانَ أَحَدٌ يَخْدُمَنِي، فَأَبِي يُكْرِمُهُ...

يو-12-27: الآنَ نَفْسِي قَدْ اضْطَرَبَتْ. وَمَاذَا أَقُولُ؟. يَا أَبَتَاهُ، أَنْقِذْنِي مِنْ هَذِهِ السَّاعَةِ!... وَلَكِنْ، لِأَجْلِ هَذِهِ السَّاعَةِ قَدْ جِئْتُ.

يو-12-28: أَيُّهَا الأَبُ، مَجِّدِ اسْمَكَ". فَجَاءَ صَوْتُ مِنَ السَّمَاءِ: "قَدْ مَجَّدْتَهُ، وَسَأَمَجِّدُهُ أَيْضًا".

يو-12-29: وَسَمِعَ الجَمْعُ الوَاقِفُ هُنَاكَ، فَقَالُوا: "هُوَ رَعْدٌ!" وَقَالَ آخَرُونَ: "قَدْ كَلَّمَهُ مَلَكَ!"

يو-12-30: فَأَجَابَ يَسُوعُ، وَقَالَ: "لَيْسَ مِنْ أَجْلِي كَانَ هَذَا الصَّوْتُ، بَلْ مِنْ أَجْلِكُمْ.

يو-12-31: الآنَ دَيْنُونَةُ هَذَا العَالَمِ؛ الآنَ رَيْسُ هَذَا العَالَمِ يُلْقَى خَارِجًا.

يو-12-32: وَأَنَا مَتَى رُفِعْتُ عَنِ الأَرْضِ اجْتَدَبْتُ إِلَيَّ الجَمِيعَ". -

يو-12-33: قَالَ يَسُوعُ هَذَا لِيَدُلَّ عَلَى آيَةٍ مِيْتَةٍ كَانَ مُزْمَعًا أَنْ يَمُوتَهَا.